

AUKE EN JANTJE 30 JAAR GETROUWD

Auke Veenstra (03-09-1888) en Jantje Jansma (12-08-1890) trouwden in 1913 met elkaar en vestigden zich in het gehucht Moskou bij Donkerbroek. Enkele jaren later verhuisden ze naar een boerderijtje met 1,5 hectare land in Petersurg, ook bij Donkerbroek. Vanaf mei 1928 woonden ze in bovenstaande boerderij in Appelscha en daar woonden ze ook toen deze foto op 12 september 1943 ter gelegenheid van hun 30-jarig huwelijk werd genomen.

Achteraan staan Evert Veenstra(05-04-1924), Anna Veenstra-van Riezen, Auke Meinsma, Itje Veenstra-Nieuwland, Baukje Veenstra-Jongbloed, Sieger Veenstra (25-01-1920) en Henk Tjassing.

Daarvoor zitten Jan Veenstra (25-03-1914), Klaasje (Klaske) Meinsma-Veenstra (09-02-1922) met zontje Jan op haar schoot, het bruidspaar Auke en Jantje Veenstra en Griet Tjassing- Veenstra met op haar schoot zontje Henkie.

Vooraan zitten de kinderen van Jan en Anna, Anne en Auke en daartussen hun hondje Corrie.

Ter gelegenheid van dit jubileumfeest schreef Henk Tjassing “Het Bruiloftslied”, dat kinderen en kleinkinderen die dag voor hun (groot) ouders hebben gezongen.

HET BRUILOFTSLIED

Dertig jaar is het geleên
Dat onze Mem en Heit
In het huw'lijk zijn getreên
Vandaar deez' feestlijkheid
Dertig jaar gingen zij saam
Langs de levensbaan
Deelden samen lief en leed
Dat 't zo door mag gaan

Vlak voor de wereldoorlog kwam

Van negentien veertien
Trokken zij naar 't gemeentehuis
Werden echteliën
Op 't gehuchtje Petersburg
Zetten zij zich neer
Werkten met noeste vlijt
Waren al maar in de weer

Een drietal van die flinke boys
Kregen zij al ras
Maar toen kwam die leuke Griet
Wat waren ze in hun sas
Na die Griet kwam er van elks
Nog een exemplaar
En toen was het half dozijn
Netjes voor elkaar

In 't gehuchtje Petersburg
Was 't huisje dra te klein
Naar een ander werd gezocht
't Zou gauw gevonden zijn
Van de burens kochten zij
Een wat groter stee
't Begin was 't van de boerderij
Maar 't viel hun niet mee

Want 's zomers trok Heit naar de boer
Ver van 't oude stee
Voor moeder was 't een hele toer
De zorg voor kroost en vee
Melken, voeren, de groep moest leeg
De mest weer over 't land
's Avonds was ze vaak doodop
Als de arbeid was aan de kant

Toen de jongste van 't zestal
Nog een peuter was
Kwam een plaatsje in Appelscha
Hun heel mooi van pas
Ze wilden immer meer vooruit
Vandaar dat groter stee
Heit hoefde nu niet van huis
Werkte thuis voor twee

Jan, de oudste van de kroost
Had Anna dra tot vrouw
Fokke zocht bij velen troost
Bleef 't vrijgezeldom trouw
Sieger haatte 't vrouwendom
Mocht de meisjes niet

Met Klas was 't net andersom
Die vond al gauw een Piet

Griet kwam zo uit 't schoolhok
Zo'n echte fijne meid
In 't huis van de familie Lok
Die wou haar niet weer kwijt
Maar die loze Henkie, nou
Dacht daar anders van
Hij zei : "Griet, wordt mijn vrouw
En ik vast haar man

Zo ging de tijd maar immer door
De oorlog kwam 't land in
Iedereen die kreeg zijn deel
Zo ook ons gezin
Wat de Duitser krijgen kan
Haalt hij naar zich heen
Zodat menig jonge man
Naar 't buitenland verdween

Zo zijn na dertig jaren thans
Niet allen bij elkaar
Maar dat komt wel weer terecht
Dat duurt vast geen jaar
Dan is 't vrede weer in 't land
Van alles komt weer hier
En 't verder leven schenkt dan ook
Aan allen veel plezier

Henk was in het laatste couplet al erg optimistisch, maar toch zou het nog een jaar en acht maanden duren voor er op 5 mei 1945 een einde kwam aan de Tweede Wereldoorlog.

Rolde, 2 maart 2010

Anne Veenstra